

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2016r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 września 2016r. w Suwałkach

sprawy **I. K.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem I. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 9 października 2015 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przywraca I. K. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 listopada 2015r. do dnia 1 października 2017r.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 09.10.2015r. przywrócił I. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.11.2015r. na stałe i wskazał sposób jej wyliczenia.

W odwołaniu od tej decyzji I. K. domagała się jej zmiany i przywrócenia prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Podniosła, iż od 25 lat choruje na (...) i jest pod stałą opieką lekarza specjalisty – reumatologa, ponadto leczy się u endokrynologa, gastrologa i neurologa. Na tyle na ile jest to możliwe korzysta również z rehabilitacji medycznej. Niestety jej stan zdrowia i sprawność ruchowa uległy pogorszeniu, odczuwa bowiem coraz silniejsze bóle stawów, co utrudnia jej wykonywanie prostych, codziennych czynności takich jak mycie się, ubieranie się. Z powodu bólu kolan i stóp nie może się swobodnie poruszać. Ze względu na schorzenia kręgosłupa ma problemy ze snem, bóle głowy, drętwienie i bóle rąk. Z powodu innych schorzeń – anemii, celiakii i chorób tarczycy - czuje się coraz słabsza, szybko się męczy i odczuwa ból po większym wysiłku. Samą decyzję oceniła jako krzywdzącą i domagała się rzetelnego rozpoznania sprawy .

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji. Wskazał, iż zgodnie z art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j.

Dz. U. z 2015r. poz.748 ze zm.) prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Natomiast komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 01.10.2015r. stwierdziła u odwołującej się częściową niezdolność do pracy na trwałe. W tych okolicznościach organ rentowy przywrócił jej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.11.2015r. na stałe. Wysokość świadczenia została ustalona zgodnie z art. 62 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Ponadto wskazał, iż wniosek o przywrócenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy został zgłoszony przez odwołującą się w dniu 27.08.2015r., natomiast do dnia 31.10.2015r. była ona uprawniona do renty okresowej z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie należało uznać za uzasadnione.

Odwołująca się jest bowiem nadal całkowicie niezdolna do pracy, co ustalono w oparciu o opinie biegłych lekarzy sądowych, którzy takie na podstawie art. 278 kpc sporządzili na potrzeby niniejszego postępowania sądowego

Pierwszą opinię sporządzili biegli lekarze sądowi z zakresu neurologii – dr n. med. R. Z., rehabilitacji medycznej – A. P. i chorób wewnętrznych i gastrologii – dr n. med. Z. H.. Rozpoznali oni u odwołującej się: reumatoidalne zapalenie stawów (rzs), przebyte autoimmunologiczne zapalenie tarczycy, niedoczynność tarczycy, chorobę zwyrodnieniową odcinka szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa, osteoporozę oraz chorobę trzewną (celiakę). W związku natomiast ze stopniem ich nasilenia klinicznego zaopiniowali, iż stwierdzone schorzenia powodują u odwołującej się całkowitą trwałą niezdolność do pracy zarobkowej od 01.10.2015r. Wskazali również, iż od ostatniego badania z dnia 11.01.2014r., kiedy to odwołującą się została uznana za całkowicie niezdolną do pracy, nie nastąpiła u niej poprawa stanu zdrowia. Biegli wskazali, iż odwołująca od 1991r. leczy się z powodu reumatoidalnego zapalenia stawów. Z tego powodu była również wielokrotnie leczona szpitalnie, ostatnio w maju 2015r. Ponadto stwierdzili ograniczenie ruchomości odcinka szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa oraz stawów barkowych, nadgarstkowych, międzypaliczkowych rąk oraz stawów kolanowych. Nadto w ostatnim okresie nastąpiła bardzo duża aktywność choroby, a rokowanie co do wyleczenia jest niepomyślne. Biegli wskazali również, iż odwołującą się została zakwalifikowana do leczenia biologicznego, które może zahamować postęp choroby. Wymaga ona jednak regularnej kontroli w Poradni Reumatologicznej oraz Poradni Lekarza Rodzinnego. Wskazali, iż zalecana jest dla niej kontrola badań laboratoryjnych z powodu niedokrwistości, a przeciwwskazana jest praca fizyczna wymagająca pełnej sprawności manualnej.

Drugą opinię sporządziła biegła z zakresu reumatologii – B. B., która rozpoznała u odwołującej się: reumatoidalne zapalenie stawów okresu III/IV funkcji III, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa i stawów kolanowych, zapalenie autoimmunologiczne tarczycy w okresie eutyreozy, chorobę trzewną i przepuklinę rozworu przełykowego przepony. Zaopiniowała, iż stwierdzone schorzenia czynią odwołującą się całkowicie niezdolną do pracy do dnia 01.10.2017r. Niezdolność ta istnieje nieprzerwanie od dnia 01.08.2009r. Nie stwierdziła poprawy stanu zdrowia odwołującej się w stosunku do badania z dnia 11.01.2014r. , a wręcz jego pogorszenie pod względem radiologicznym. Odwołująca się jest niezdolna do pracy z powodu schorzeń o podłożu reumatologicznym i nie może wykonywać zawodu krawcowej, opiekunki do dzieci czy pracownika administracyjnego. Zgodziła się całkowicie ze stanowiskiem pierwszego zespołu biegłych lekarzy sądowych.

Kolejną opinię sporządził biegły lekarz sądowy z zakresu neurologii – G. P., który rozpoznał u odwołującej się: RZS, chorobę zwyrodnieniową stawów kręgosłupa w odcinku C i L-S z zespołem bólowym korzeniowym oraz dyskopatię szyjną. Zaopiniował, iż rozpoznane schorzenia, ich stopień zaawansowania i przebieg czynią odwołującą się nadal częściowo niezdolną do pracy od dnia 01.10.2015r. Biegły wskazał przy tym, iż w ostatnim okresie

nastąpiła u odwołującej się duża aktywność schorzenia reumatologicznego, a rokowania co do wyleczenia oceniał jako niepomyślne. Niewątpliwie odwołująca się nadal też wymaga specjalistycznego leczenia i okresowej rehabilitacji.

Jak wypowiedział się Sąd Najwyższy choćby w wyroku z dnia 14.03.2007r. III UK 130/06 (Lex 368973), w sprawie o świadczenie rentowe to ustalenia biegłych lekarzy sądowych dostarczają sądowi wiedzy specjalistycznej, koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenia rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości. Podobnie wypowiedział się również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12.01.2010r. I UK 204/09 (Lex 577813) i z 24.02.2010r. II UK 191/09 (Lex 590238).

Mając więc na uwadze sporządzone opinie uznać należało, wbrew zastrzeżeniom organu rentowego, że odwołująca się jest nadal całkowicie niezdolna do pracy do dnia 01.10.2017r.. Opinia bowiem zespołu biegłych lekarzy R. Z., A. P. i Z. H. i opinia biegłej B. B. są jednoznaczne w swojej wymowie i nie budzą wątpliwości co do swojej rzetelności. Odnoszą się też do stanu zdrowia odwołującej się z ostatniego jej badania z dnia 11.01.2014r., w wyniku którego została uznana za całkowicie niezdolną do pracy. Biegli ci nie stwierdzili poprawy stanu zdrowia odwołującej się. Tymczasem Przewodniczący Komisji Lekarskich ZUS, na stanowisko którego powołuje się organ rentowy, też nie powołuje się na poprawę stanu zdrowia odwołującej się. Stąd jego zarzuty, a tym samym organu rentowego, trudno uznać za miarodajne. Jeżeli przecież stan zdrowia odwołującej się nie uległ poprawie, renta z tytułu całkowitej niezdolności do pracy nadal przysługuje, tym bardziej, że jak wyżej wskazano - w sprawie o świadczenia rentowe, to ustalenia biegłych lekarzy sądowych dostarczają sądowi koniecznych danych o stanie zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenie rentowe, a nie stanowisko Przewodniczącego Komisji Lekarskich ZUS.

Powyższej oceny nie może, w obliczu wskazanych wyżej opinii, zmienić opinia biegłego lekarza G. P., który podobnie jak Przewodniczący Komisji Lekarskich ZUS również nie odniósł się do stanu zdrowia odwołującej się z dnia 11.01.2014r.. Wskazał jednak, że nastąpiła aktywność choroby i brak pomyślnych rokowań co do wyleczenia. Z jego też opinii wynika, że uważał odwołującą się za częściowo niezdolną do pracy przed 1.10.2015r., skoro użył sformułowania, że odwołująca się nadal jest częściowo niezdolna do pracy od dnia 1.10.2015r. Przecież oczywistym jest, że odwołująca się do 30.09.2015r. miała orzeczoną całkowitą niezdolność do pracy.

W powyższych okolicznościach nie zachodziła również potrzeba powołania nowego dowodu z opinii kolejnego biegłego z zakresu reumatologii, czego domagał się organ rentowy, skoro opinia zespołu biegłych R. Z., Z. H. i A. P. i opinia B. B. były tożsame i jednoznaczne w swojej wymowie, a organ rentowy nie powołuje się na poprawę stanu zdrowia odwołującej się.

Mając więc powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przywrócił I. K. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od dnia 01.10.2015r. do dnia 01.10.2017r.

Sąd przychylił się do stanowiska biegłej z zakresu reumatologii B. B., która wskazywała na okresową całkowitą niezdolność do pracy do dnia 01.10.2017r. z czym odwołująca zgodziła się.

PW/mt